

Biblioteca Sant Bartomeu

RESUM ANUAL 1999

Total dies obert al públic:	244
Visitants de sala infantils:	4.583
Visitants de sala adults:	4.950
TOTAL DE VISITANTS SALA:	9.533
Total carnets de préstec:	1.012
Inscrits any 99:	128
Usuaris infantils que han utilitzat el servei de préstec:	2.137
Usuaris adults que han utilitzat aquest servei:	2.453
TOTAL USUARIS DE PRÉSTEC:	4.595
DOCUMENTS PRESTATS:	
Total de llibres infantils prestats:	3.683
Total de llibres adults prestats:	2.459
Total de revistes i material no-llibre:	2.663
TOTAL ANYAL DE DOCUMENTS PRESTATS:	8.805
Visitants biblioteca/dia:	39
Usuaris préstec/dia:	19
Documents prestats/dia:	36
Total d'activitats promoció de la lectura:	45
Total de llibres disponibles:	9.856
Préstec interbibliotecari:	
Documents demanats	69
Documents servits	32
Es va incrementar el fons bibliogràfic amb 772 documents nous	

ÍNDIX DE PREMIS DE NADAL

DIBUIX DE 2 A 4 ANYS

- 1r. Premi.....Clàudia Espinosa Corretgé
 2n. Premi.....Pere Mª Gilart de Dios
 3r. Premi.....Joel Pallejà Gairí

DIBUIX DE 5 I 6 ANYS

- 1r. Premi.....Roser Vilaseca Romeu
 2n. Premi.....Albert Rubio Dolcet
 3r. Premi.....Claris Gatius Peirau

CONTES DE 7 A 9 ANYS

- 1r. Premi.....Antoni Gilart Boqué.....Amb: L'arbre més bonic
 2n. Premi.....Marc Bagué Masanés.....Amb: Els tres Reis Mags
 3r. Premi.....Mireia Jové Corberó.....Amb: El ninot de neu

CONTES DE 10 A 12 ANYS

- 1r. Premi.....Marc Expósito Martin.....Amb: El patge sapastre
 2n. Premi.....Albert Gilart Gilart.....Amb: On és el Pare Noel?
 3r. Premi.....Roger Queral Pompido.....Amb: Amics

CONTES DE 13 A 19 ANYS

- 1r. Premi.....Marina Jové Corberó.....Amb: Misteri reial
 2n. Premi.....Vanessa Agustí Navarra.....Amb: Nadals inoblidables

CONTES D'ADULTS (A partir de 20 anys...)

- 1r. Premi.....Anna Gairí Blavi.....Amb: Un conte amb molta boira
 2n. Premi.....Ramon Mateu Roure.....Amb: Pur Nadal, pur exemple
 3r. Premi.....Isabel Bellet Oronich.....Amb: L'estel se'n riu

1999

BIBLIOTECA

El llençol Sant. És autèntic?

Si la tela és una falsificació del S.XIV, o si, com ens diuen les anàlisis del C-14, la situem entre els anys 1260 i 1390, com podem explicar els documents dels segles XI, XII, i XIII que parlen de la *Sindone*?

El resultat de les datacions tampoc és un dogma de fe i té les seves limitacions. La polèmica continua a l'entorn de la autenticitat de la relíquia més famosa del Cristianisme.

Qui es el personatge retratat? Es tracta de la veritable imatge de Jesús de Natzaret?

El Llençol Sant és una única peça de roba que mesura 4,36 metres de llarg per 1,10 d'ample, i conté l'anvers i el revers d'un home de 1,83 d'alçada.

Fa 100 anys un torinès anomenat Secondo Pia va obtenir les primeres plaques fotogràfiques del llençol. En revelar-les i contemplar els clixés, va descobrir la figura d'un home. L'empremta que s'endevina al Llençol Sant presenta un color ocre semblant al que ofereixen les cremades que varen quedar gravades a la tela després de l'incendi que va patir Chambery en 1532.

Les investigacions que ha patit la tela han estat tan nombroses com qüestionades. Les més destacades són les següents:

En 1978 un equip de científics agrupats amb el nom de STURP, que incorporava antics tècnics de la NASA, varen analitzar la imatge, recuperant la seva tridimensionalitat. No es varen detectar pigments per la qual cosa varen descartar que la imatge estigués pintada.

El professor Marastoni va aconseguir identificar unes lletres llatines pròpies del segle I, al costat de la cara (*in necem eudum est*).

Recentment, el professor André Marion, especialista en tractaments digitals d'imatge de l'Escola Superior d'Òptica d'Orsay, ha ratificat la lectura de *Nazarenus* i de la paraula *ihso*, que vol dir Jesús.

És important assenyalar que en el segle I, a les persones que clavaven a la creu els posaven una caputxa damunt en la qual escrivien la sentència anterior.

A la fotografia realitzada per Enrie,

es va descobrir damunt dels ulls de l'home de la tela dues *leptones*, monedes encunyades per Pilatos, que es col·locaven damunt dels ulls dels cadàvers de la gent rica.

El Dr. Alan Whagner, mitjançant tècniques de llum polaritzada, va trobar amb la col·laboració de Danin, un professor de botànica hebreu, 25 polens diferents i corresponents a la zona de Palestina exclusivament.

Max Frei, de l'STURP, ja havia detectat aquests polens (de faig, de llorer, d'acàcia, de murtra, fins i tot de cedre del Líban). A Judea es va trobar la *assueda*, una planta que sol creix a Palestina, el polen de la qual també el varen trobar damunt de la *Sindone*.

Totes aquestes dades eren suficientment importants com per datar la tela almenys durant el segle I.

La publicació dels resultats de les anàlisis en 1988 efectuats pels laboratoris d'Oxford, Tucson i Zuric, varen dictaminar que el lli venerat a Torí datava de l'Edat Mitjana (1260-1390). Pot aquesta única prova desqualificar les anteriors? És suficient fiable la datació amb Carbó 14?

Hi ha moltes circumstàncies en el procés d'investigació que ens fan qüestionar la seva validesa, tant per raons de tipus metodològic com per raons purament tècniques.

És insuficient tres laboratoris per a una valoració estadística. Els laboratoris no varen utilitzar les tècniques més modernes de datació.

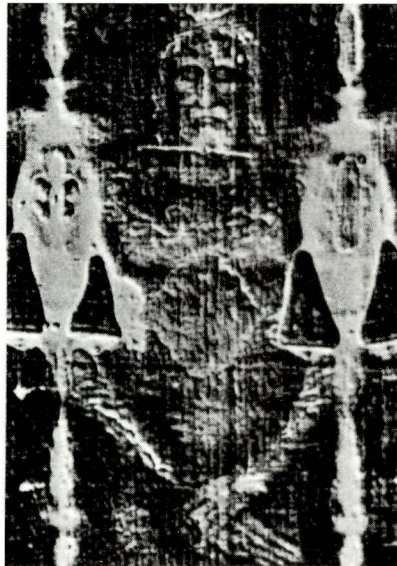
En la presa de mostres no es varen guardar les més indispensables mesures higièniques.

La *Sindone* ha passat per incendis, rentats d'aigua i oli i també presentacions públiques que varen contaminar la tela produint un rejuveniment dels isòtops de C-14.

Estudis recents demostren que el C-14 no és de fiar a l'hora d'analitzar lllins.

En cas de peces contaminades, el C-14 pot donar datacions errònies (al laboratori d'Oxford, una tela de 50 anys la varen datar a l'època de Jesús). Alguns arbres situats al costat d'una autopista els varen

datar amb un error de 500 anys influït, sens dubte per la proximitat a la contaminació exterior.

Però encara hi ha quelcom més: si la *Sindone* és una falsificació medieval, què fem amb les referències històriques que d'ella tenim anteriorment? Examinem el següents casos:

A l'any 1092, Aleix I Comneno, de Constantinoble, escriu al comte de Flandes, advertint-li que Constantinoble no ha de caure en poder dels pagans, ja que en aquesta ciutat existeixen relíquies molt importants del Senyor. I entre altres anomena les teles trobades al sepulcre després de la Resurrecció.

Dins del mateix segle XI, un grec va confeccionar un catàleg amb les relíquies venerades a Constantinoble. Una traducció llatina es conserva a la Biblioteca del Vaticà. En l'anomenada relació apareixen la tela i el sudari de la sepultura.

I així altres referències escrites de 1151, 1171, 1203...

Ara bé, si el Llençol Sant no correspon al veritable sudari de Crist, qui i amb quina tècnica el varen poder realitzar?

Hem dit que els científics han descartat mitjançant anàlisis que es basen en aspectes infraroigs, de fluorescència per raigs X, de fluorescència ultraviolada, etc., la hipòtesi que estigués feta amb algun tipus de pintura. Tampoc s'aguanta atribuir la tela, com